

TRENATS

Lligams de vida

Núm. 5

JOVE
càritas

Desembre
2023

 Càritas
Diocesana de Girona

ÍNDEX

- 1. FINESTRES AL PASSAT (pàg. 1)**
- 2. ELS ADAGIS (pàg. 2)**
- 3. QUÈ PASSA AL MÓN? (pàgs. 3-4)**
- 4. CAN TABERTÉ (pàgs. 5-6)**
- 5. LES ESPARDENYES DE CAN BES (pàgs. 7-8)**
- 6. RECEPTES DE LA FINA (pàgs. 9-10)**
- 7. L'ENTREVISTA (pàgs. 11-12)**
- 8. JOCS DE TAULA (pàg. 13)**
- 9. CONNECTEM (pàg. 14)**
- 10. ELS POEMES DE L'ENRIC HOMET (pàg. 15)**
- 11. VIATGE A MÚNIC (pàg. 16)**
- 12. ESBARJO (pàgs. 17-18)**
- 13. PARTICIPA (pàgs. 19-20)**

FINESTRES AL PASSAT

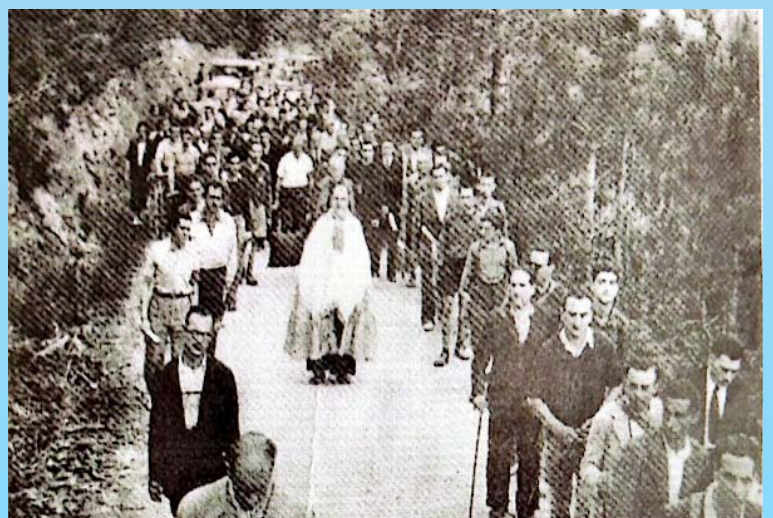
Mirem i recordem tradicions i històries del passat

LES PEREGRINACIONS ALS ÀNGELS (1945 - 1946)

El santuari dels Àngels és un símbol d'identitat de les terres gironines. Encara que a principis del segle XX ja era tradició pujar al santuari en uns dies determinats de l'any, no va ser fins després de la Guerra que aquestes peregrinacions reberen un important impuls.

Una de les més recordades va tenir lloc al 2 de juny de 1946 i la va promoure el Grup Excursionista i Esportiu Gironí (GEiEG). Feia pocs dies que els membres d'aquest grup havien tingut un accident ferroviari amb el tren d'Olot a la Pilastra de Bescanó, quan anaven a celebrar el seu aplec a Cogolls.

Moltes persones van estar a punt de perdre la vida i, en senyal d'agraïment, el Grup va oferir un exvot a la Mare de Déu dels Àngels. Es tractava d'un quadre de l'accident ofert per la Confraria de Jesús Crucificat, ja que el seu confrare major era un dels greument accidentats.

ADAGIS

Us compartim els refranys de la nostra collita

- *Per Nadal, cada ovella al seu corral*
- *Per Santa Llúcia, un pas de puça;*
per Nadal, un pas de pardal;
per Sant Esteve, un pas de llebre
- *Per Nadal, qui res no estrena, res no val*
- *Menjar raïm per Cap d'Any porta diners tot l'any*
- *De Nadal i de Sant Joan, només n'hi ha un cada any*
- *Nadal amb lluna, any de fortuna*
- *Per Nadal, ric i pobre mengen gall*
- *Pel desembre tremola el vent i l'home més valent*
- *Entre Tots Sants i la Nativitat, entra l'hivern de veritat*

QUÈ PASSA AL MÓN?

Un espai on joves i grans podem compartir notícies positives d'arreu

ACTIVISME CLIMÀTIC: UN GRUP DE JOVES GUANYEN UNA DEMANDA CLIMÀTICA A L'ESTIL DAVID CONTRA GOLIAT

Joves ambientalistes de Montana als Estats Units, van sortir victoriosos després de demandar funcionaris estatals per violar el seu dret a un medi ambient net.

Els setze joves, amb edats que oscil·len entre els cinc i vint-i-dos anys, van argumentar que les polítiques de combustibles fòssils de Montana contribuïen al canvi climàtic, perjudicant la seva salut. Montana, un important productor de carbó amb grans reserves de petroli i gas, va rebutjar l'afirmació, dient que les seves emissions eren insignificants a escala global.

Però en una decisió de 103 pàgines, la jutgessa Kathy Seeley ha establert un precedent legal pels drets dels joves a un clima segur. És la primera vegada que un tribunal d'Amèrica es pronuncia contra un govern per una violació dels drets constitucionals basada en el canvi climàtic. Ara els legisladors de Montana es veuran obligats a canviar les seves polítiques estatals.

ACTIVISME SOCIAL: EL BANC DE L'AMISTAT DE ZIMBÀBUE

Un passat de pobresa, genocidi i dictadura va deixar Zimbàbue lluitant contra una epidèmia de depressió, coneguda col·loquialment com a kufungisisa, o “pensar massa”. L'any 2007 va néixer el Banc de l'Amistat, un projecte en el qual un seguit d'àvies fan teràpia dins les seves comunitats.

El Banc de l'Amistat ha tractat 280.000 persones en els seus 16 anys d'existència, en 70 comunitats de tot Zimbàbue i en projectes derivats de Malawi, Kènia, Zanzíbar, Vietnam i, a partir del 2024, Londres. És un exemple d'èxit haver tirat endavant un projecte com aquest en un país amb un alt nivell d'estigma i superstició envers les malalties mentals i en un moment en què només hi havia 13 psiquiatres en una nació de 16 milions de persones.

El mètode Banc de l'Amistat comença amb la psicoteràpia. La majoria de terapeutes són dones grans, a qui, en el cas de Zimbàbue, és tradició demanar consell. Aquestes dones reben formació bàsica de teràpia cognitivo-conductual (TCC) i se'ls assigna un lloc de treball.

De fet, el nom “Banc de l'Amistat” el van proposar les àvies. Al principi es deia Banc de la Salut Mental, però les àvies van dir que ningú voldria anar a un projecte amb un nom tan estigmatitzant.

Núria Brunés
(membre de Càritas Jove)

CAN TABERTÉ

CAPÍTOL VI

Començava a caure la tarda, el sol s'apropava a la línia de l'horitzó i un ventet suau feia ballar les fulles seques als peus dels arbres. En Bruc empaitava una papallona que el desafiava amagant-se entre els esbarzers, mentre la família Taberté tornava cap a la Cova d'en Serrallonga, allà on havia començat la seva aventura. Al capdavant de la comitiva, hi anaven la Mar i la Beth. Totes enriolades, preparaven una cançó per explicar als avis l'aventura.

- Hem de dir que en Bruc ha relliscat mentre travessàvem el riu i ha quedat tot xop! -va riure la Beth.
- Sí, i que el papa ha caçat un conill! -va afegir-hi la Mar.
- I que una mica més i ens intoxicuem amb bolets verinosos!

Les cosines reien i provaven tonades mentre al seu darrere la Marta i la Cristina començaven a organitzar la propera trobada familiar. El sopar dels divendres a casa els avis era sagrat pels Taberté, però el proper era especial: era l'aniversari del petit de la casa. En Lluç feia set anys i calia celebrar-ho de valent!

- Podríem recollir mores per portar als avis! -va dir de sobte en Marcel.
- On vas tan carregat? -va preguntar la Cristina, que en girar-se havia descobert que el seu home arrossegava una soca d'arbre.
- Oi que és bonica? -va preguntar cofoi en Marcel- encara no sé què en faré, però segur que l'aprofitaré! No havia vist mai una alzina amb els anells tan definits.
- Fusters! -va sospirar ella- T'omplen la casa de troncs i tronquets i branques i branquetes! Maleït el dia que et vaig deixar muntar el taller al garatge de casa, ara ja no hi podem ni entrar de tantes fustes que hi ha! Una més per la col·lecció...
- Que no, dona, segur que li trobo una utilitat ben aviat!
- Anem a collir mores...

Ona Vilà
(membre de Càritas Jove)

Anirem descobrint la història de la família Taberté revista rere revista

Amb el cistell ben ple, els Taberté van arribar a la furgoneta. Havien aconseguit el seu objectiu: sobreviure 48 hores al bosc amb tan sols una paella, una capsa de llumins, un cistell i una cantimplora buida. Estaven cansats, però molt contents. Mentre enfilaven el camí cap a la masia, les cosines enllestien els últims detalls de la cançó i en Lluç ja rumiava què diria el seu amic Pau quan l'endemà a l'escola, a l'hora del pati, li expliqués l'aventura. Segur que no s'ho creuria!

L'àvia Rosa els esperava a l'entrada. En sentir el motor de la furgoneta havia sortit disparada de la cuina sense treure's ni el davantal. Tenia moltíssimes ganes d'abraçar els seus petits aventurers i saber tots els detalls d'aquells dos dies.

- Àvia! Us hem preparat una cançó per explicar-vos-ho tot!- va cridar la Mar mentre saltava de la furgoneta.
- Ha sigut molt divertit! -va riure la Beth i va córrer a abraçar-la.
- I us hem portat mores! -va exclamar en Lluç, que venia tot darrere amb el cistell carregat.
- Apa! I aquesta soca? -l'avi tornava de l'hort i s'havia aturat al maleter de la furgoneta- que me'n faries una caixa d'eines, Marcel? La que tenia s'ha trencat i si en torno a comprar una de plàstic, durarà de Nadal a Sant Esteve!

En Marcel va riure mentre feia que sí amb el cap i picava l'ullet a la seva dona.

- Ja li hem trobat utilitat!

La nit ja era ben entrada. A fora, les gotes picaven contra els vidres de les finestres i regalimaven en gotims fins a l'ampit. A dins, al menjador, els Taberté reien i xerraven sense ordre ni control al voltant d'una gran taula parada. Mentre grans i petits devoraven l'embotit i els formatges, la Rosa somreia orgullosa de la família que havien format ella i en Quimet.

LES ESPARDENYES DE CAN BES

La història de la sabateria Can Bes

Avui passem la tarda amb l'Hermínia, vídua d'en Josep Bes, parella que va dedicar tota la seva vida a la sabateria emblemàtica de Girona, Can Bes.

Ella ens explica moltes anècdotes de la sabateria, i recorda que molts diaris d'antes els havien fet entrevistes i articles, així que en recuperem i llegim alguns. Ens agrada especialment un que li van fer a en Josep al Diari de Girona, l'any 2020, on ell explicava:

L'any 1889 Josep Bes i Marquès quan tenia 25 anys vaig obrir la sabateria al carrer de la Fuente Mayor (actualment Plaça Catalunya), pagant 10 pessetes de contribució anuals. (...) "es feien sabates a mida". El que feien era prendre mida i al cap d'uns dies la gent s'anava a provar el calçat. Normalment es trigava un mes en fer el calçat.

En el seu moment era un taller i hi havien nois acollits que normalment se'ls ensenyava l'ofici de sabater. Josep Bes recorda que es feien botes de color negre per a la mainada. I van tenir la idea de posar-los cordons vermells, la qual cosa agradava als infants, i així en venien més. Can Bes també creaven sabates i altres cases gironines els hi fabricaven les espadenyes.

Durant la Guerra espanyola (1936 - 1939) la família Bes va disposar la seva confiança i els seus diners en el Banc d'Espanya i pel que explicava Josep Bes, es van quedar arruïnats. Quan es va acabar la guerra hi havia molta misèria i només podien fer reparacions. Durant aquells anys de la postguerra faltava de tot i no es venien sabates pels bloquejos dels altres països que impediien l'entrada del calçat i altres productes al país.

L'any 1959 Josep Bes es va casar amb l'Hermínia Bordas i conjuntament amb en Lluís Bes Viladevall, decideixen tirar endavant la botiga i donar un tomb al negoci. L'Hermínia Bordas comenta que li va saber greu deixar els fills i tot plegat per poder atendre la botiga, però que les circumstàncies ho exigien.

Llavors Can Bes va començar a vendre sabates noves com sabatilles. També feien reparacions però treballant amb més cura per la millora dels materials. La parella assegurava que el negoci va poder començar a arrencar gràcies als andalusos i els pagesos que venien bastant sovint, atès que venien les sabates a uns preus molt assequibles.

Malgrat això en les inundacions del dia del Pilar de 1970 ho van perdre tot, ja que la riuada va venir de cop i no van tenir temps de salvar res, fins i tot el material nou que els hi havia arribat.

L'Hermínia recorda aquells temps amb nostàlgia però amb la sensació d'haver lluitat i treballat molt. Fruit d'aquesta lluita, actualment encara podem entrar a comprar sabates i espadenyes a Can Bes, i qui us atindrà serà el seu fill, que segueix el negoci familiar.

Article extret del Diari de Girona, 1 d'octubre del 2000

Escrit per: Núria Brunés
(Voluntària de Càritas Jove)

RECEPTES DE LA FINA

Immortalitzem la cultura culinària de cada generació

La Fina és una voluntària del rober de Càritas Diocesana de Girona que li agrada molt cuinar. Avui ens ha volgut recomanar dues receptes molt bones, senzilles, econòmiques i fàcils de fer.

LLOM AMB POMA I FORMATGE

INGREDIENTS

- Cap de llom a rodanxes
- Poma reineta
- Formatge ratllat per gratinar

PREPARACIÓ

1. En una safata de forn, com si féssim un llit, hi posem la poma tallades a rodanxes amb mig centímetre de gruix. Un cop el fons ben ple, la posem dins del forn durant 5 minuts a 180°C a dalt i a baix.
2. Un cop transcorregut el temps, a sobre el llit de pomes, hi posem el cap de llom, i sobre la carn el formatge ratllat fins que quedi cobert.
3. Ho anem vigilant i quan el formatge estigui ben fos ho traiem del forn. I ja està a punt per servir i gaudir!

FLAM D'OU

INGREDIENTS

- 1 litre de llet sencera
- 6 ous
- Sucre (al gust)
- 1 pela de llimona
- Canyella en branca
- Aigua

PREPARACIÓ

1. En una cassola posem la llet, la canyella, la pela de llimona i les cullerades de sucre. Després ho posem al foc.
2. En un bol posem els sis ous i els batem.
3. Abans que la llet comenci a bullir, hi aboquem el bol amb els ous i ho anem remenant.
4. Mentrestant, caramel·litzem el motlle de flamera, que consisteix a cobrir-ne el fons amb sucre i anar-hi tirant gotes d'aigua fins que quedi daurat.
5. Tirem la barreja calenta a la flamera.
6. Ho posem al forn al bany maria (posar la flamera dins d'un recipient amb aigua) durant 40 minuts a 180° a dalt i a baix.
7. Treure-ho del forn i deixar-ho refredar.
8. Es pot guarnir amb nata, gelat, fruites.... al gust de cadascú.
9. I a gaudir!

L'ENTREVISTA

Entrevistem a Dolors Rovira, una dona pionera en la política a Calella

Dolors, tu vas tenir un paper important a la política de Calella, com va començar aquest interès?

Això ja ve de família, tots érem d'Esquerra Republicana i jo ja vaig començar a militar des del primer dia. Vaig entrar a ser secretària general de les joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya. Des d'aleshores va anar prosperant la meva carrera política fins que van arribar les eleccions de l'any 1983 i l'equip de Calella d'Esquerra va creure convenient que una dona seria un bon ganxo i em varen proposar a mi.

Alguna dona et va inspirar?

Sempre he admirat Madame Curie, és un referent.

Vas sentir que el fet de ser dona era una dificultat afegida?

I tant!!, no una no, molta dificultat, però vaig tirar endavant.

Quina és la fita de la qual et sents més orgullosa?

Em sento orgullosa de què moltes propostes que jo vaig fer, d'una forma o altra van arribar el seu fi, amb el meu nom o sense.

En els moments difícils, quan em sentia decebuda per sentir-me relegada, el pare sempre em deia "pels teus votants que han confiat en tu, una noia de 24 anys, has d'aguantar i continuar".

Fa poc, t'han fet un reconeixement per ser una dona pionera al Maresme, com et va fer sentir?

Estupendament! No m'ho hauria imaginat mai que després del que vaig patir el 2022 per temes de salut ara he tornat a néixer, és una segona oportunitat i la gent se n'ha adonat i això ho agraeixo molt.

Què és el que més trobes a faltar de quan estaves activa?

Mira, només et diré una frase que vaig llegir l'altre dia i em va quedar gravada:
"lo que jode de la vejez es que lo sabes todo y lo olvidas"

Quin consell donaries a les dones joves que inicien la seva carrera política?

Molta força, que defensin la postura de la dona com ho vam fer nosaltres i que mai es deixin anul·lar per res.

Entrevista proporcionada per: **Residència Fàtima**
Caella

**Aquest Nadal,
tu hi tens
molt a veure**

 Càritas
Diocesana de Girona

**SOM OPORTUNITAT.
SOM ESPERANÇA.**

Fes un donatiu
a la teva Càritas local

BIZUM: 01580

www.caritasgirona.cat

ES88-2100-0002-53-0200129121

Per desgravar la donació, contacta amb: atencionadonant@caritasgirona.cat

JOCS DE TAULA

Ho teniu tot a punt? El taulell, el dau, les cartes, els marcadors... doncs que comenci la partida! A l'últim número us vam ensenyar dos jocs d'enginy: el Chromino i la Carrera de Tortugues. Segur que us han fet pensar de valent! Us ho heu passat bé jugant-hi?

Doncs perquè no deixeu de xalar tot jugant, aquí us deixem tres jocs més! Aquest cop per treballar les nostres habilitats motrius, sobretot la motricitat fina. I com que això de fer equilibris amb les peces costa una mica, segur que també us ajuda a treballar la paciència!

Jocs motrius: Speed Bows, Frutal, Bausack, Brick party, Los caballeros del castillo, Kapla Challenge, Bausack, Pixel Art i també:

- **Balance Boddies:** joc d'equilibri, enginy i cooperació en què cal col·locar els fantasmes de manera que no caiguin. Sembla fàcil... però el dau de colors marcarà l'ordre de pujar a la balança!
- **Tricours:** L'objectiu és desplaçar la bola seguint el recorregut marcat fins a col·locar-la dins el forat del seu color. Hi ha 3 boles amb 3 recorreguts diferents.
- **Zig and Go:** Aquest joc el podeu muntar de mil maneres, però sempre en equip, amb paciència i amb molt de compte! Només així aconseguireu que les bales passin per on heu dissenyat i tinguin la reacció esperada.

Amb aquest article acabem la nostra selecció de Jocs de Taula. Esperem que aquesta informació us sigui útil per passar bones estones de jocs en companyia de qui vulgueu i us animem a provar altres jocs nous. A la ciutat de Girona hi ha un indret de préstec de jocs de taula al carrer Mestre Francesc Civil 3, al Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat de la Coordinadora d'ONG Solidàries (CeDRe), a qui agraïm la informació que hem fet servir per escriure els articles d'aquesta secció. Que gaudiu molt dels jocs!

Belén Martín
(Voluntària de Càritas Girona)

CONNECTEM

Aprenem a utilitzar les noves tecnologies

COM FER UNA VIDEOTRUCADA PER WHATSAPP?

Sabies que, avui en dia, amb qualsevol persona pots fer una videotrucada per WhatsApp per veure't i conversar amb algun familiar o alguna persona coneguda? Son quatre passos que es fan en un tres i no res:

Primer obriu l'aplicació del Whatsapp

Després heu d'escollir el contacte a qui voleu fer la videotrucada i obrir la seva conversa, prement sobre el seu nom.

Una vegada estigueu a dins de la conversa heu de buscar la icona de videotrucada.

I una vegada hàgiu clicat la icona, ja veureu que estareu dins de la videotrucada amb qui hàgiu escollit.

Escrit per:

Lia Carreras
(Voluntària de Càritas Jove)

ELS POEMES DE L'ENRIC HOMET

Fundació Fita

Text: Enric Homet i Romà

Il·lustracions: Domènec Fita

Estimar els éssers i les coses que ens acompanyen
és la primera noció que ens estimula a viure.
Si en fem tria serena i harmònica
en pot resultar una senzilla i gran lliçó
per dir-hi la nostra sense evasives ni embuts,
només amb un polsim d'alasedosa i humil cabell.

L'ànim dels arbres
estima l'ocellada
que s'hi gronxola.
Quan l'hivern els despulla,
les aus van de vacances.

Grans sintonies
ressonen pels paisatges
quan l'home estima.

La nit espera
rialles de la lluna
per abrigar-vos.

INFORMACIÓ DE CÀRITAS

Aquest cop, la Júlia i la Gisela ens expliquen el seu viatge a Múnic, Alemanya.

Viatge a Múnic

Som la Júlia i la Gisela voluntàries de Càritas Jove Girona i vam participar en un projecte de voluntaris joves europeus a Múnic amb el lema “Glow the Future”. Durant cinc dies, ens vam centrar en la creació d’una exposició artística sobre temes socials com feminisme, racisme, pau, populisme i canvi climàtic.

Vam començar coneixent altres joves i explorant la diversitat cultural al llac de Possenhofen. A través d’activitats artístiques, com una dinàmica sobre “Fes brillar el futur”, vam generar idees per a l’exposició. Una gimcana per Múnic i una visita a la nòria van enriquir la nostra experiència.

Després de centrar-nos en el projecte, vam tenir ponències amb experts, centrades en el feminisme. Aquesta etapa va incloure converses amb la fundadora d’una organització de suport a víctimes de violència de gènere. Les seves experiències van contribuir a la creació d’un espai segur per compartir pensaments i inquietuds.

Després d’una jornada als Alps i la presentació del projecte a una galeria, vam concloure aquesta experiència inoblidable amb nous amics, una xarxa de contactes i idees per als futurs projectes a Càritas Girona.

Salutacions, Júlia & Gisela.

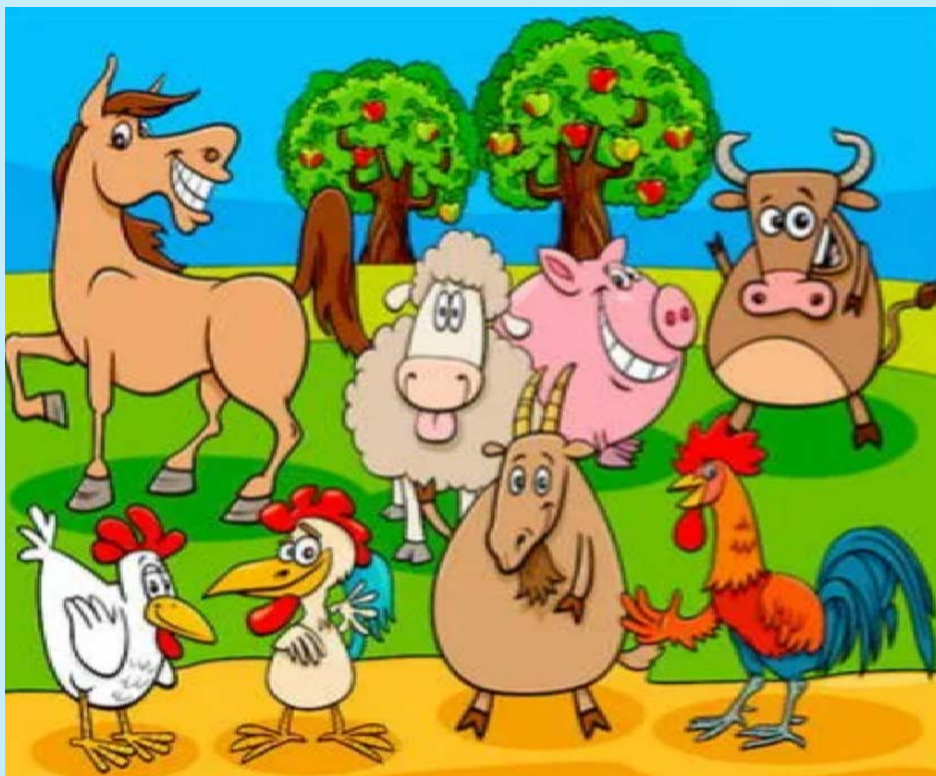
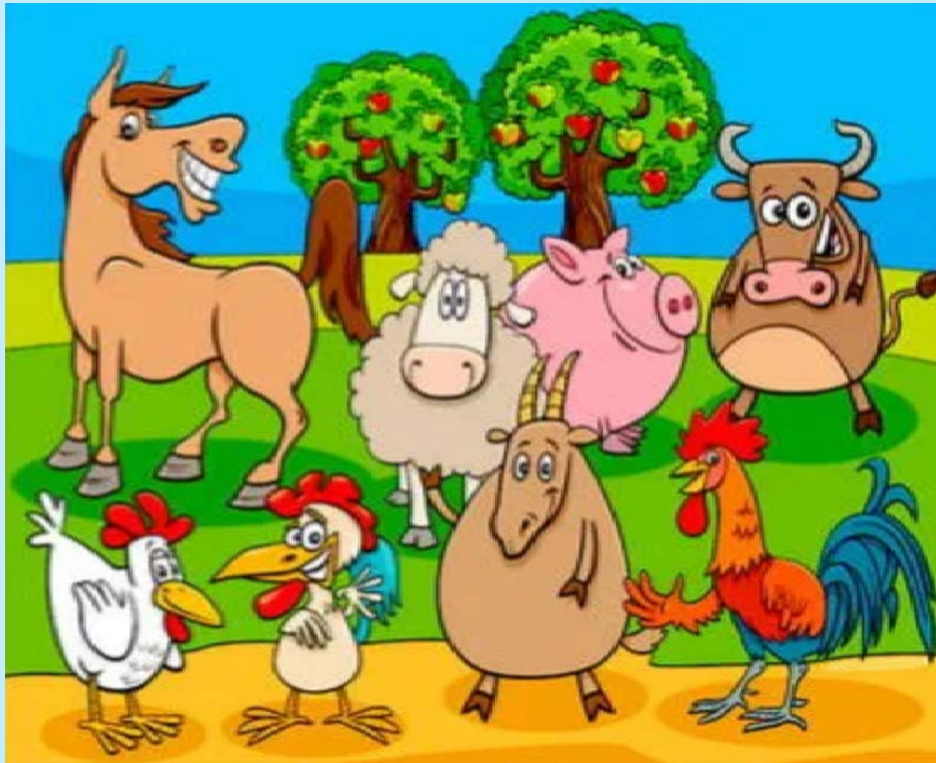
Gisela i Júlia
(Voluntàries de Càritas Jove)

ESBARJO

Una secció per divertir-se i activar la ment

TROBA LES 6 DIFERÈNCIES:

Noms de persones

En la següent sopa de lletres hi trobaran 16 noms propis:

G	M	M	L	F	R	R	M	Q	Z	N	E	A	P
S	I	S	J	P	O	N	Q	Q	S	E	R	G	I
P	Q	O	Y	R	S	R	O	T	L	N	G	D	T
Y	U	F	N	S	E	I	W	F	E	W	Q	M	J
M	E	I	V	H	R	J	U	L	I	A	S	R	T
J	L	A	Q	L	X	J	O	A	N	P	A	U	C
G	F	O	H	F	O	A	C	D	Y	I	N	S	H
W	X	R	Z	A	N	N	A	J	O	S	E	P	R
P	S	H	I	N	T	I	S	A	B	E	L	N	E
A	A	M	I	L	A	G	R	O	S	W	I	Ú	U
U	R	W	T	E	U	I	H	G	D	D	R	R	R
P	N	T	U	M	R	S	M	A	R	I	A	I	H
M	A	M	E	R	I	T	X	E	L	L	Y	A	C
Z	U	O	U	K	J	W	C	A	R	L	E	S	X

Anna	Arnau
Carles	Isabel
JoanPau	Josep
Julia	Maria
Meritxell	Milagros
Miquel	Núria
Pau	Roser
Sergi	Sofia

PARTICIPA

ESTÀS DE SORT!

**TANT SI ETS PETIT COM SI ETS GRAN,
NECESSITEM MÉS QUE MAI LA TEVA CORDA PER
FORMAR UNA TRENA MÉS LLARGA.**

SIVOLS:

EXPLICAR UNA **BONA NOTÍCIA** PER ALEGRAR EL DIA A
TOTHOM QUE ENS LLEGEIX

COMPARTIR UN **REMEI** TRADICIONAL

DEIXAR MARCADES LES PRÒXIMES GENERACIONS AMB UNA
RECEPTA PERQUÈ NO ES PERDI,

O TOT ALLÒ QUE ET VINGUI DE GUST COMPARTIR!

AQUESTA REVISTA ÉS LA TEVA OPORTUNITAT. CONTACTA VIA
CORREU ELECTRÒNIC O TELÈFON A:

Correu electrònic: **caritasjove@caritasgirona.cat**

Telèfon de contacte: **650 34 29 15**

Què significa TRENATS?

L'etimologia de trenats ve de trena. Trena és el conjunt de tres o més cordes que s'entrelliguen. Cada corda representa una generació i està formada per fils. Cada fil representa una persona d'aquella generació. Junts podem ser una trena on generacions que no coneixerem s'uneixin.

En què consisteix TRENATS?

TRENATS és una revista intergeneracional. No només es pretén que arribi a persones grans que viuen soles en el domicili per tal de fer front a la solitud, sinó que sigui primordialment escrita per joves i persones grans.

Objectius de TRENATS

1. Oferir un espai intergeneracional on les persones grans puguin compartir les seves idees o vivències, així com enriquir-se amb altre contingut dirigit cap a elles.
2. Generar un vincle entre joves i grans per així aprendre els uns dels altres.
3. Trencar la roda de negativitat.
4. Donar a conèixer la situació i interessos de les persones grans als joves.

Cada quan tindrem TRENATS?

Cada semestre publicarem una revista. Si tens interès en explicar-nos alguna cosa, ajudar-nos amb la revista o tens algun suggeriment, no dubtis en escriure'ns al correu electrònic (caritasjove@caritasgirona.cat) o contactar-nos pel mòbil (650 34 29 15).

Correu electrònic: caritasjove@caritasgirona.cat

Telèfon de contacte: 650 34 29 15

JOVE
càritas

Càritas
Diocesana de Girona